

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ μετὰ μακρὰν ἀποχὴν ἐπανελθούσα εἰς τὸ θέατρον δεσπ. Ε. Κομπότη ἔδωκε καλλιτεχνικὴν παράστασιν, καθ' ἣν ἔπαιξε τρία μονόπρακτα ἔργα τοῦ δραματολόγιου τοῦ Παρισινοῦ θεάτρου «Grand Guignol» παιζόμενα διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις, κατὰ μετάφρασιν τῆς ἰδίας. Τὸ πρῶτον, τὸ «Μάθημα τοῦ Ἐρωτος», εἶνε ἔξυπνη κωμωδία, εἰς τὴν ὁποίαν νεαρὰ κυρία ἀποφασίζει νὰ γίνῃ καθηγήτρια τοῦ Ἐρωτος δίδουσα μαθήματα. Τὸ δεύτερον, τὸ «Κυνήγι τοῦ Λύκου», εἶνε ρεαλιστικὸν δραμῆτιον καὶ τὸ τρίτον, τὸ «Κόλλο τῆς Ναβαράς», εἶνε χαριεστάτη φάρσα, εἰς τὴν ὁποίαν νεαρὰ Ἀργεντινὴ κατορθώνει νὰ εὕρῃ σύζυγον εἰς τὸ Παρίσι. Ἡ δ. Κομπότη ἔπαιξε εἰς τοὺς τρεῖς διαφόρους ρόλους, κατόπιν μακρᾶς μελέτης, ἐν συμπράξει μετὰ τῶν κ. κ. Λεπενιώτου, Παπαγεωργίου, Ροζάν, Νέξερ καὶ Ρούσου.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰσοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης παραστάσεως τῆς «Γκόλφως», τοῦ Ἑλληνικωτάτου δραματικοῦ εἰδυλλίου τοῦ τυφλοῦ ποιητοῦ κ. Περεισιᾶδου, παρεστάθη αὕτη ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ. Ὁ ἄγνος καὶ ἔμπνευσμένος ὅσον καὶ ἀτυχῆς ψάλτης τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς ἐπευφημήθη καὶ δικαίως, διότι τὸ ἔργον του ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου, ἣτις κινηματογραφηθεῖσα ἐπαίχθη καὶ εἰς τὸ Παρίσι.

— Ὁμιλος ἐρασιτεχνῶν ἐνεφανίσθη ἐν θεατρικῇ ἐσπερίδι δοθεισῇ ἐν τῷ Βασ. θεάτρῳ ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶν συσσιτίων. Ἐπαίχθη τοῦ Μπράκκο ἡ νεωτάτη κωμωδία «Ἡ διεθνὴς κυρία», ἐλαφρὸν καὶ χαριτωμένον ἔργον, ἐν εἶδος lever de rideau. Ἡ «Διεθνὴς κυρία» ἔχει ἓνα φίλον, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁμοῦ δὲν δεικνύει ἐνδιαφέρον. Τὴν ἀπασχολεῖ περισσότερο ὁ χάριτης τῆς Εὐρώπης μετὰ τὰ πολεμικὰ μέτωπα. Ἐρχεται ἔξαφνα εἰς ἀστυνόμος ὅστις ζητῶν νὰ κατασχητῇ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ὡς ὑποπτον, εὐρίσκει ἐρωτικὰ ἐπιστολάς. Ἡ κυρία δὲν διστάζει νὰ εἰπῇ ὅτι ἔχει διαφόρον ἐθνικότητα· ἐραστὰς εἰς τὸν πόλεμον καὶ θλίβεται διότι ἀδίκως σκοτώνει ὁ ἓνας τὸν ἄλλον· ὁ ζηλότυπος ἐραστὴς καὶ ὁ φιλόποτος ἀστυνόμος, οἱ μὲχρι τοῦδε ἐξηγρωμένοι, συγκινουῦνται καὶ φεύγουν μὴ θέλοντες ἐξ ἐνὸς νὰ στενοχωρήσων περισσότερο τὴν κυρίαν, καὶ ἐκ σεβασμοῦ ἐξ ἄλλου πρὸς τοὺς φίλους τῆς, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶνε ἐκτεθειμένη εἰς τὸν θάνατον χάριν τῆς πατριδος τῶν.

Ἡ δεσπ. Χρυσούλη ὡς Διεθνὴς κυρία ἀπαράμιλλος ἔπαιξε μὲ χάριν, μὲ φυσικότητα, τελείως κάτοχος τοῦ μέρους τῆς· καὶ αὕτη ἡ ξενίζουσα προφορὰ τῆς ἐχαρακτήριζε τὸν ρόλον τῆς ὡς διεθνοῦς πολὺ καλά. Κωμικώτατος τύπος ὁ τοῦ ἀστυνόμου, ἀφελοῦς μέχρις ἡλιθιότητος καὶ βραδυγλώσσου, ὃν ὑπεδύθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ὁ κ. Φωκᾶς. Ὁ κ. Καλλιγᾶς ὡς ἐραστὴς δὲν ὑπελήφθη τῆς ὅλης ἐπιτυχίας.

Κατόπιν ἐπαίχθη τὸ ἐπίσης νέον τρίπρακτον δράμα τοῦ νέου συγγραφέως Κάμπου τὸ «Καθῆκον», τὸ ὁποῖον παίζεται εἰς πλείστα Εὐρωπαϊκὰ θέατρα. Μία κόμισσα ἣτις ἀπεμακρύνθη πρὸ ἐτῶν ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς, ἔχει μίαν κόρην, τὴν Φιορέλαν, φθισικὴν. Τῆς συνιστοῦν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κλινικὴν ἐνὸς εἰδικοῦ ἱατροῦ, ὅστις εἶνε ὁ μόνος δυνάμενος νὰ τὴν σώσῃ. Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος, μεθ' οὗ συνέζησεν ἄλλοτε καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐχωρίσθη ἔνεκα ἀπιστίας τῆς. Ἡ σωτηρία τῆς κόρης τῆς ἐπιβαλλεῖ εἰς τὴν κόμισσαν

νὰ προστρέξῃ εἰς τὸν πρῶτον σύζυγον. Ἐκεῖνος, ἐγκλειών εἰς τὴν ψυχὴν τὴν πικρίαν τοῦ χωρισμοῦ βλέπων ἐξ ἄλλου κινδυνεύουσαν τὴν κόρην, ἣτις δὲν ἦτο ἰδικὴ του, παλαίει μεταξὺ ἐπιστημονικοῦ καθήκοντος καὶ συζυγικῆς τιμῆς καὶ τὸ καθῆκον ὑπερισχύει. Ἡ Φιορέλαν νοσηλευομένη γίνεται καλά. Ἡ κόμισσα ζητεῖ, εὐγνώμων ἀλλὰ καὶ μετάνοουσα, νὰ παρσμεῖνῃ πλησίον τοῦ ἱατροῦ, ἀλλ' οὕτος ἀρνεῖται. Καὶ φεύγει ἐκεῖνη μετὰ τὴν κόρην τῆς συντετριμμένη, ἐνῶ ὁ ἱατρός ἐκοπᾶ καὶ αὐτὸς εἰς κλάμια. Τὸ ἔργον εἶνε κάπως κουραστικόν, ἀλλ' ἔχει δυνατὰς δραματικὰς σκηνάς. Ὁ κ. Τσιτσιλιᾶνος ὡς ἱατρός ἔπαιξε τέλεια. Ἐψυχολόγησε πολὺ τὸν χαρακτήρα, ἐτήρησεν ὁμοιομορφίαν καὶ χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς καμμίαν ὑπερβολὴν, μᾶς ἔδωκε ἓνα ὠραῖον τύπον σοβαροῦ ἐπιστήμονος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐγκατεροῦντος ἐν ἀπογοητεύσει ἀνθρώπου. Ἡ δεσπ. Λαμασκηνοῦ, ὡς σύζυγος ἀνεδείχθη δραματικωτάτη. Ἡ φωνὴ τῆς, αἱ κινήσεις τῆς ἐπάλλοτο ἀπὸ μίαν ἰσχυρὴν δόνησιν τέχνης. Εἰς τὴν τρίτην πράξιν ὑπῆρξεν ὑπέροχος. Ἡ δεσπ. Γρσούλια Ἀμπελᾶ παρουσίασε ἓνα λεπτόν καὶ εὐγενέστατον τύπον κόρης, ὅστις μᾶς ἔδωκε τὸ *contrasto* πρὸς τὴν μητέρα.

— Ὑπὲρ τῶν συσσιτίων τῶν Σπεισιωτῶν ἐδόθη προεσπερὶς εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη.

Τὸ μουσικὸν μέρος ἐξετελέσθη ἀπὸ τὸν κ. Μπότασιν, τὸν κ. Λυκούδην, τὸν κ. Μητρόπουλον, καὶ τὴν δεσπ. Φωκᾶ. Ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἀπήγγειλε, ἡ δὲ δεσπ. Κοτοπούλη ἔπαιξε μονόπρακτον ἔργον τοῦ κ. Γ. Βλάχου, τὴν Δεσποινίδα ἢ μᾶλλον χήραν Κυκλών. Παρὰ τὴν μετριόφρονα παράκλησιν τοῦ συγγραφέως ὅπως παρασχεθῇ πᾶσι ἐπιείκεια — διὰ πρώτην φορὰν ἄλλως τε ἐμφανίζεται ὡς θεατρικὸς συγγραφεὺς — ἡ μικρὰ αὕτη κομεντί εἶνε πολὺ καλογραμμένη, προῖον πάντοτε τῆς κινηματογραφικῆς Κυκλών.

Ἡ ἡρώτις εἶνε χήρα τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἐν Ἀμερικῇ ἀποθανὼν τῆς ἀφῆκε πολλὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ διὰ κάθε εἶδος ἰδιοτροπιᾶν. Τὴν κυκλώνουν Ἀθηναῖοι προικιοθηραὶ καὶ ἐπὶ τέλους ὑπανδρεύεται χάρις εἰς πρωτότυπον καὶ χαριέστατον θεατρικὸν κόλλο.

✱

Ζωηρὰ προμηνύεται ἡ ἐφετεινὴ θερινὴ κίνησις, ἣτις καὶ ἤρξατο ἐνωρίτατα. Ἡ δεσπ. Μαρίκα Κοτοπούλη εἰς τὸ ἀποπερατωθὲν κομψὸν θέατρον τῆς, μετὰ ἀλλαγὴν πρωσοπικοῦ, δίδει ἐκλεκτὰ ἔργα, θὰ παίζῃ δι' ἐφέτος ἀντὶ τῶν «Παναθηναίων», τὸ «Πανόραμα» τοῦ κ. Μωραϊτίνῃ μετονομασθὲν «Ρεκόρ».

Νέα ἔργα ἔπαιξε δύο, τὸ «Χαμένο γράμμα» τοῦ Νικοντέμι, λεπτὴν καὶ εὐθυμον κομεντί, δίχως μεγάλην πλοκήν, ἐν μᾶλλον κωμικὸν παίγνιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν λείπει ἡ κυριαρχία τοῦ ἔρωτος καὶ τὴν «Δεσποινίδα Κυκλών» κωμωδίαν τοῦ Ἰταλοῦ Λούτσιου ντ' Ἀμπρο κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Βεκιαρέλη, τὸ γνωστὸν ἔργον τὸ ὁποῖον τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινὸν παρηκολούθησεν ἐσχάτως εἰς τὸν κινηματογράφον. Τὸν ἐξωφρενικὸν ρόλον τῆς Ράφλ ἐξοργάνευσεν ἡ δ. Κοτοπούλη εἰς τὰ χαριτωμένα ἐπεισόδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε πλήρης τὸ ἔργον. Ἰδίως ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐπιτάμνησθῶν καὶ τοῦ δημοσιγράφου εἰς τὴν τρίτην πράξιν εἶνε ἀμίμητος. Ἄλλ' ἡ πολυτέλεια τῆς κινηματογραφικῆς ἐμφανίσεως ἐμείωσε τὴν ἐγνύπωσιν τῆς θεατρικῆς παραστάσεως.

— Μετά την λυπηράν διὰ τὸ θέατρον ἀπόφασιν τῆς κ. Κυβέλης ὅπως ἐφέτος μὴ ἐργασθῆ, ἐγκατεστάθη εἰς τὰ «Διογύσια» ὁ Μουσικὸς θίασος τοῦ κ. Κονταράτου, εἰς ὃν πρωταγωνιστεῖ πάντοτε ἡ Ἐν-κελ. Ἐδωσε τὴν «Μαντάμ Ἀγκώ», κατόπιν μακρῶς πρῶτομασίας, πολὺ ἐπιτυχῶς. Προετοιμάζονται τὰ «Ἐρωτικά γυμνάσια». Εἰς τὸν θίασον προσελήφθη ἡ κ. Λαουτάρη, καὶ ἡ διὰ πρῶτην φορὰν ἐμφανιζομένη ὑψίφωνος δεσπ. Σύλβα, ἡ ὁποία ἔπαιξεν εἰς τὸ «Χριστιανίκι τοῦ δασοφύλακος».

— Εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης ἐγκατεστάθη νέος θίασος τῶν κυριῶν Δημοπούλου καὶ Κομπότη ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θ. Οἰκονόμου. Πρωταγωνίστρια ἡ κ. Καλογερίκου. Μετέχουν οἱ κ. κ. Αεπειωτίης, Βεάκης, Παπαγεωργίου, Νέξερ, Φιλιππίδης, Σάββας, Ἀργυρόπουλος καὶ ἄλλοι. Ἀπεκλείσθη ἡ Ἐπιθεώρησις, θὰ παιχθῶν ἔργα Ἰταλικά, ὅλα σχεδὸν τὰ Νορβηγικά καὶ Ἑλληνικά νέας παραγωγῆς.

— Τὸ Ἑλλ. μελόδραμα ἐπαναλαμβάνει τὰς παραστάσεις του, ὑπὸ τὸν κ. Λαυράγκαν, εἰς τὴν «Ὀλύμπια» Μετεκλήθησαν ἐξ Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξάτου οἱ καὶ πέρουσι παίξαντες Ἰταλοὶ ἠθοποιοί, ἐκτὸς δ' αὐτῶν ἡ λυρική ὑψίφωνος Σολάρι, ἡ ἐλαφρὰ ὑψίφωνος Δελφράτε, ὁ τενόρος Ρομανέλι καὶ ὁ βαρύτονος Φιδέλιο. Θὰ ἐμφανισθῆ δὲ καὶ ὁ δραματικὸς ὑψίφωνος κ. Φιλήμων Παπαδόπουλος, διπλωματούχος τοῦ Ὁδείου Νεαπόλεως, τυχὼν χρυσοῦ μεταλλίου, διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὴν «Ἰσχὺν τοῦ Πεπρωμένου», μεθ' ἣν δοθῆ ὁ «Ὁθέλλος». Ἐπίσης θὰ μετὰσχη καὶ ἡ δεσ. Περπινᾶ.

— Νέον θέατρον προστίθεται ἐφέτος, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν «Λυρικόν» τῆς κ. Εἰρ. Δημητρακοπούλου, οἰκοδομηθὲν ἐπὶ σχεδίου ρυθμοῦ Βυζαντινοῦ. Εἰς τὸν θίασον προσελήφθησαν αἱ κυρίαί Κορίννα Ζαφειροπούλου, Ἀθανασία Πλέσσα, Περίδου, καὶ οἱ κ. κ. Χαλκιοπούλου, Κ. Νέξερ, Μουστάκας, Λύτρας, Καντιώτης, Τσερτίνης καὶ ἄλλοι. Ὁ θίασος θὰ παίξῃ τὰ νέα «Παναθήναια», μετὰ Τζανέτον τὸν κ. Λύτραν.

— Ὁ θίασος Παπαϊωάννου, ὅστις παίξει ἤδη εἰς τὸ Δημοτικόν καὶ ὁ ὁποῖος ὑπέστη ἀβαρίας ἀρκετὰς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ του, ἔδωσε τὴν «Ἀσπρὴν τρίχα» ὀπερέτταν τοῦ κ. Λαυράγκα, ἐπὶ λιμπρέττου τῶν κ. κ. Λάσκαρη—Ἀγγίνου, γραφέντος πρὸ ἐτῶν. Εἰς ἓνα Μαχαραγιᾶν εἶπεν ἓνας ἀστρολόγος, ὅτι, ἅμα λευκανθῆ μία τρίχα τῆς κεφαλῆς του θὰ χάσῃ τὴν ἐξουσίαν Ὁ πρωθυπουργὸς του διὰ φακοῦ ἐρευνᾶ συχνὰ τὴν κεφαλὴν του, ἀπηγορευθῆ δὲ ἡ πώλησις πάσης βαφῆς. Πρόκειται νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν κόρην του μετὰ τὸν υἱὸν Βασιλέως γείτονος κράτους, ἀλλ' αὐτὴ ἀγαπᾷ ἓνα κνηγὸν ὅστις τέλος ἀποδεικνύεται ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ γνῶσιος υἱὸς τοῦ ἄλλου βασιλέως, ὁ δ' ἐμφανισθεὶς ἦτο νόθος. Ἐν τῷ μεταξύ κλαπεῖσθ τῆς βαφῆς, ἀσπρίζουν τὰ μαλλιά τοῦ Μαχαραγιᾶ ὅστις παραιτεῖται τοῦ θρόνου ὑπὲρ τοῦ ἐρωτευμένου ζεύγους, ἐνομμένων τῶν δύο βασιλείων. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐξωφρενικὴ, πρωτότυπος δὲ εἶνε μόνον ἡ β'. πρᾶξις ἣτις εἶνε καὶ ἡ καλλιτέρα τοῦ ἔργου.

Ὡς πρὸς τὴν μουσικὴν, δ κ. Λαυράγκας τὴν ἔγραψεν εἰς τὸ στῦλ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς. Εἶνε εὐθυμοῦς, ἀλλὰ καὶ μελοδραματικὴ εἰς τινα μέρη. Ὡς πρὸς τὴν πρωτοτυπίαν, πρέπει νὰ διατιπυθῶν ἐπιφυλάξις τινές. Πολὺ εὐμόρφου εἶνε τὸ νανούρισμα, τὸ ντουέττο βασιλοπούλας καὶ κνηγοῦ, τὸ τραγοῦδι τοῦ Κωσταντᾶ

καὶ τῶν μαθητριῶν τῆς ἐρωτικῆς σχολῆς. Ἡ ἐνορχήστρωσις ἀρίστη, χάρις εἰς τὴν διακρίνουσαν τὸν κ. Λαυράγκαν εἰς τοῦτο ἱκανότητα.

Ἡ ἐκτέλεσις ὑστέρησε. Ὁ κ. Παπαϊωάννου μονότονος, ὅπως πάντοτε. Πρωταγωνίστρια, ἡ γνωστὴ αἰοδὸς τοῦ Ἐτουάλ Μεντέα! Ἡ κ. Κανδηλάκη ἀρκετὰ πεταχτή, χαριέστατος δὲ ὁ κ. Τριχᾶς.

— Ὁ κ. Πλέσσα ὅστις θὰ ἔχη πρωταγωνίστρια τὴν κ. Ρούσου, θὰ παίξῃ εἰς τὸ «Πανελλήνιον». Εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» θὰ παίξῃ ὁ θίασος τῆς κ. Ἀγνῆς Ρεζάν, μετὰ τοῦ κ. Βιλλάρ.

— Τὸ «Καρναβάλι» μετὰ τὸν Βιλλάρ καὶ τὴν Πίτσαν Κρανιώτου, τὸ ἀκατάλληλον διὰ δεσποινίδας, ἐπαίχθη 62 φορὰς κατὰ συνέχειαν.

— Εἰς τὸ «Κεντρικόν» θὰ παίξῃ ὁ θίασος Φύρστ—Νίκα, εἰς ὃν προσελήφθησαν αἱ κυρίαί Καββάδα, Ζ. Παρασκευοπούλου καὶ Δελενάρδου.

— Νέα ἔργα θεατρικὰ προαγγέλλονται : Ἡ Λιακάδα, ἐπιθεώρησις Πώπ καὶ Λάσκαρη.—Καράμπα» ὀπερέττα Σακελλαρίδου, λιμπρέττο Τριγωνίδου καὶ Οἰκονομίδου, μετὰ Ἰσπανικὸν ὄνομα ἀλλ' Ἀθηναϊκὴν ὑπόθεσιν.—Ὀπερέττα τοῦ κ. Κυπαρίσση κατὰ διασκευὴν τῆς κωμωδίας, «Ἡ ἀρπαγὴ τῶν Σαβίνων».—Ἡ «νύφη τοῦ Συντάγματος» ὀπερέττα Σπ. Κάισαρη μετὰ λιμπρέττον Β. Βεκιαρέλλη.—Ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Ἀμπελά.—Ὁ Ὑπνοβάτης, ὀπερέττα Σακελλαρίδου κατὰ διασκευὴν τῆς «Κυρίας Μογζοντέν».—Δύο μονόπρακτα τῆς κ. Ψειλορίτου.—Ἀθηναϊκὰ σίτζετα τοῦ 17, ἐπιθεώρησις Μπουρνιᾶ καὶ Κατσιφῆ, μουσικὴ Νικολαΐδου.—Ἡ «Λουλούκα» ὀπερέττα Ἰωσήφ Κάισαρη, λιμπρέττο Ἀγ. Καραβία.—Ἡ «ἀπυρίνη», κωμωδία τρίπρακτος Μ. Κουρτζῆ.—Δύο ὀπερέτται ἄνευ τίτλου τοῦ κ. Μαστρακίνη, μετὰ λιμπρέττο ἢ μία τοῦ κ. Παρασκευοπούλου, ἢ ἄλλη τοῦ κ. Πριγέα.—Ἡ κόρη τοῦ βουνοῦ» παλαιὸν ἀνέκδοτον μελόδραμα τοῦ κ. Θ. Σακελλαρίδου, ἀναθεωρηθὲν.—«Μετὰ τὰς 18» Ἰ. Παξινού.

✱

Ἐκ τῆς Δραματικῆς σχολῆς τοῦ Ὁδείου ἀποφοιτῶσιν ἐφέτος τρεῖς μαθήτριά. Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ δοθῆ ἀνά μία δι' ἐκάστην παράστασις ὅπως ἐπιδειχθῆ ἡ ἱκανότης αὐτῶν. Πρώτη ἐδόθη ἡ «Μήδεια» τοῦ Λεγκουβὲ κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Βλάχου, ὑπεδύθη δὲ αὐτὴν ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Κοτσάλη. Τὸν ὑπερτραγικὸν ρόλον ἡ νεαρὰ τελειόφοιτος ἀπέδωκε μετ' ἐπιτυχίας, ἦν θὰ ἐξήλευε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τραγοῦδος. Μετὰ πολλὴν ψυχολογίαν, μετὰ ἐκφρασιν ζωηρὰν εἰς τὴν φωνήν, εἰς τὰς στάσεις, εἰς τὰς κινήσεις, εἰς τὸ βλέμμα, συνεκίνησε πλειστάκις. Εἶνε δραματικὴ ἄνευ ἐπιτηδεύσεως. Πολὺ καλὸς ὁ κ. Ζάνος καίτοι εἰς δραματικὸν ρόλον. Ἐπαιξε τὸ πρόσωπον τοῦ Ὁρφῆος μετὰ πολλῆς ἐγκρατείας. Τὰ ἄλλα πρόσωπα ψυχρά, πτωχότατα δὲ τὰ σκηνικά. Δεύτερον ἔργον θὰ δοθῆ ἡ «Γυναικομαχία» μετὰ τὴν δεσπ. Βράσιβανοπούλου.

— Ἡ πρώτη ἐφρετινὴ ἐπίδειξις τῆς Δραματικῆς σχολῆς Πειραιῶς ἐδόθη εἰς τὸ Δημ. Θέατρον Πειραιῶς. Ἐπαίχθησαν ἡ «Σκηνὴ τῆς φυλακῆς» τοῦ Φάουστα, τὸ μονόπρακτον «Ὁ Πόνος ἐνώνει», ἡ «Σπίδα» κωμωδία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ ἀπηγγέλη ὁ μονόλογος «Ἡ Τσιγγάνα», κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ τοῦ κ. Ἀγ. Κωνσταντινίδου. Μετέσχον αἱ

δεσπ. Σούφλα, Γεωργά και Ζάννου και οί κ.κ. Πειρου-
νάκης, Ἀδαμόπουλος και Γρῦσπος.

✱

Ἡ μουσική θεατρική κίνησις εἰς ὅλας τὰς ἐμ-
πολέμους εὐρωπαϊκάς πρωτεύουσας ἐξακολουθεῖ ζωη-
ροτάτη. Εἰς τὴν Βιέννην παίζεται μεθ' ἰσχυρῶν ἢ
τελευταία ὄπερέττα «Δούκισσα Μπάλ Ταμπαρέν», τῆς

ὁποίας τὰ πεταχτὰ βαλσάκια καὶ ἡ φαιδρὰ μο' σικὴ
ξετρελλαίνει τοὺς Βιεννέζους ἀπὸ πέντε μηνῶν.

— Δύο νέα ὄπερέττα εἰς τὸ θέατρον «Κιουρσὸλ
Ντιάνα» τοῦ Μιλάνου καὶ εἰς τὸ θέατρον «Φοσσάτι»
παίζονται μεθ' ἰσχυρῶν ἐπιτυχῶν. Ἡ μίᾳ φέρει
τὴν τίτλον «Χαίρε Νεότης» καὶ ἡ ἄλλη «Ἡ Βασίλισσα
τοῦ φωνογράφου.»

Ψ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ψ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Διὰ τὸ ἐφετεινὸν Ράλλειον ζωγραφικὸν διαγώνισμα
ἐδόθη ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς θέμα ἐκ τῶν ἀπασχολησάν-
των τὸν ἀειμνήστον ζωγράφον Θ. Ράλλον, ἦτα δὲ
τοῦτο Πρὸσκύνημα πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου ἐντὸς
Βυζαντινοῦ ναοῦ. Διηγωνίσθησαν δύο ἀπόφοιτοι, ἡ
δεσπ. Ἀγαγνοστοπούλου καὶ ὁ κ. Ἀπόστ. Γεραλῆς,
ὅστις καὶ ἐβραβεύθη λαβὼν ἐκτὸς χιλίων δραχμῶν
καὶ ἑτέρας χιλίας ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν
εἶχε προκηρυχθῆ διαγωνισμός. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπε-
τελεῖτο ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς
Καλλ. σχολῆς καὶ τῶν κ.κ. Π. Καλλιγᾶ καὶ Σ. Ράλλη
ἐκ μέρους τῆς ἀγωνοθέτιδος μητρὸς τοῦ Ράλλη. Ἡ
δ. Ἀγαγνοστοπούλου ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀπεικόνισε γυ-
ναῖκα ἀνεγείρουσαν τὸ παιδάκι τῆς διὰ τὰ προσκυνήθη-
τήν Εἰκόνα. Τὸ βραβευθὲν ἔργον τοῦ κ. Γεραλῆ ἐκρίθη
ὡς παράστασις ζωηροτέρα, ὡς σύνθεσις δὲ ἀρτιωτέρα.
Εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν πτωχικοῦ Βυζαντινοῦ ναοῦ εἰς τὸ
βάθος τοῦ ὁποίου φαίνεται τὸ εἰκονοστάσιον μετὰ τὴν
παλαιὰν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος πλήρη ἀναθημάτων
δύο ὄρφανὰ ἔχουν γονυπετήσῃ. Μία κόρη μελανειμο-
νοῦσα καὶ ἐν ἀγῶρι γυμνόπουγ, τὸ ὅποιον μετὰ κεκλιμέ-
νην κεφαλὴν προσεύχεται. Ἡ στάσις τῆς κόρης ἔχει
κάποιαν ἀοριστιάν, ἢ τοῦ παιδὸς ὅμως εἶναι πλήρης
ζωῆς εἰς τὴν ψυχικὴν ἐκδήλωσιν. Εἰς αὐτὸ ὁ ζωγρά-
φος συνεκέντρωσε ὅλην τὴν δύναμιν.

— Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἐργάζεται εἰς τὴν προσωπο-
γραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἰω. Βιλαωρίτου κατὰ παραγ-
γελίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ τῆς Βασιλίσ-
σης Σοφίας καὶ τῆς Βασιλομήτορος Ὀλγας κατὰ πα-
ραγγελίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

— Τὴν 5 Ἀπριλίου ἀνοίγει εἰς τὸ Ζάππειον ἡ
Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλή-
νων Καλλιτεχνῶν».

— Κατὰ παραγγελίαν τῆς Πρυτανείας τοῦ Ἐθν.
Πανεπιστημίου ὁ γλύπτης κ. Γ. Δημητριάδης κατε-
σκεύασεν ἀντὶ 15.000 δρ. τὰς προτομὰς τοῦ Βασιλέως
Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου.
Τῆς πρώτης στηθεῖσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν,
ἐγένοντο τῇ 25 Μαρτίου τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐν πανη-
γυρικῇ ἐορτῇ ὁμιλήσαντος τοῦ Πρυτάνεως κ. Σκού-
φου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Λάμπρου ἀναγνώσαν-
τος τὸ Β. Δ. τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ 1821. Ἡ δευ-
τέρα προτομὴ ἦτις θὰ στηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ, θὰ
ἀποκαλυφθῇ τῇ 23 Ἀπριλίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν καλλιτεχνικὴν ἀνετέθη καὶ ἡ κατα-
σκευὴ ἀντὶ 42.000 δρ. τοῦ χρυσοῦ λαϊκοῦ παρασήμου,
ὅπερ θὰ προσφέρουν τὰ λαϊκὰ σωματεῖα εἰς τὸν Βα-
σιλέα, ἐν πανηγυρικῇ ἐορτῇ ἐν τῷ Σταδίῳ.

— Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου
τῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς καθιερώθη διὰ Β.
Διατάγματος ἐκ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦδε μελῶν. Ἐκ
τῶν δύο ἄλλων ἐπιτροπῶν, ἡ μὲν τῆς λογοτεχνίας
ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Δροσίνη, Ἀγγ. Βλάχου,
Ἀρ. Προβελεγγίου, Γ. Σουρῆ καὶ Μπάμπη Ἀγγίνου,
κεκτημένων ἤδη τὸ μεταλλίον, καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν
τοῦ Πανεπιστημίου Γ. Χατζιδάκι καὶ Σ. Σακελλαρο-
πούλου ὡς συμπληρωματικῶν μελῶν. Ἡ δὲ τῆς μου-
σικῆς ἐκ τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκιπος Χριστοφόρου, τοῦ
κ. Δ. Λαυράγκα, κεκτημένου τὸ μεταλλίον καὶ συμ-
πληρωματικῶς τοῦ κ. Νάζου διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου.

✱

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Ἐκ διακεκριμένου καθηγητῆ τοῦ βιολίου εἰς τὸ
Ὁδεῖον κ. Σουλῆσε ἔδειξε τὴν τέχνην του τὴν ἐξαιρε-
τικὴν, ἰδίως εἰς τὴν «Fantaisie ecossaise» τοῦ
Μπρούχ μετὰ τὸ θαυμάσιον adagio. Εἰς τὰς δύο ὄραιο-
τάτας συνθέσεις τοῦ Sinding, τὴν Romance καὶ τὴν
Legende ἤρρεσε ἐπίσης πολὺ, καθὼς εἰς τὴν Berceuse
τοῦ Arencky, πάντα ἐκτελεσθέντα μετὰ μεγάλην λε-
πτότητα.

— Ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος τελειόφοιτος τοῦ Ὁδείου
παρουσίασε πλήρη τὴν συνθετικὴν του ἐργασίαν, ἧς
δείγματα καὶ ἄλλοτε παρέσχε. Εἶνε νεώτατος ἀκόμη,
ἔχει ἰδιοφυῖαν καὶ δυνάμειθι νὰ ἀποβλέψωμεν πρὸς
αὐτὸν μετ' ἐμπιστοσύνης. Ἡ σοφία «Ἡ ψυχῆ μου»
ἔχει ὑποβλητικὴν σκέψιν, ἀλλὰ λείπει ἡ ἀνωτέρα
δημιουργικὴ πνοή. Τὸ σκέρτσο «Σπίδες εὐτυχίας»
πολὺ ἐπιτυχές, ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου μετὰ πολλὴν
φιλοσοφίαν πρὸς τὸ πνευματικὸν του τέκνον. Τοῦ
«Στεφνοῦ τραγουδιοῦ» τοῦ Ἀχ. Παράσχου ἡ μελοποι-
ησις ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς «Καρδιᾶς τῆς Μάνας» τοῦ
Ρισπαίν, ἡ ὁποία ἔχει πολλὴν δραματικότητα, ἐψάλη
δὲ μετὰ πολλὴν ἔκφρασιν ὑπὸ τῆς κ. Στρατοῦ. Ὁ
κ. Μητρόπουλος ἐμουσικοποίησε τὰς ἐντυπώσεις του
ἐκ τῆς στρατιωτικῆς θητείας εἰς μακρὸν συμφωνι-
κὸν ποίημα, τοῦ ὁποίου μέρη τιτὰ ἦσαν χαριτωμένα.
Ἡ ζωὴ τοῦ στρατῶνος, τὸ προσκλητήριον, οἱ ἀξιω-
ματικοὶ μετὰ τὰ προστάγματα καὶ οἱ γραφεῖς μετὰ τὰ πει-
ράγματά των, ἡ ἀναχώρησις ἐκ τοῦ στρατῶνος μετὰ ἕνα
ἐνθουσιῶδες πρὸς τὸν Βασιλέα θούριον ἔχουν γραφῆ
μετὰ ἰκανὴν πρωτοτυπίαν, θὰ ἔκαμνον δὲ ἐντύπωσιν πε-
ρισσοτέραν ἐάν, ἀντὶ νὰ περιορισθῶν εἰς τὸ πιάνο,
ἔξεταζοῦντο ὑπὸ μίσης μπάντας, ἦτις θὰ τὰ ἀπέδιδε
χαρκατηριστικώτερα καί,.,στρατιωτικώτερα.

— Ἡ πρώτη ἐφετεινὴ συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς
Μανδολινάτας ἐδόθη ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν συσσιτίων. Τὸ
πρόγραμμα τῆς πλουσιώτατον, περιελάμβανε συνθέσεις